

[Jimmy Stahr]

på det under behandlingen af det forrige punkt på dagsordenen. Jeg mener altså, det kan blive lidt farligt, hvis vi nu laver puljer på ½ mio. kr. her og får nedsat udvalg osv.

Men ellers synes jeg, at der er mange rigtige tanker i dette forslag, ligesom der har været det i breddeidrætsbetænkningen, og jeg synes, at vi nu skal tage fat i dem.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg kan glæde hr. Jimmy Stahr med, at man ved denne lejlighed ikke blot skal holde den sorte tale, han nu har holdt. Han behøver ikke at rive den lysegrønne visionstale i stykker, den skal han bare gemme til efter, at han har hørt Fremskridtspartiets ordførerindlæg her senere på dagen, for så bliver der grund til noget, der virkelig siger bang, om de idrætspolitiske visioner og grund til at bære os i guldstol ned på slotspladsen og råbe hurra og glæde os. Så lad være med at rive den lykketale i stykker; der bliver rigelig brug for den senere i debatten.

Flemming Jensen (KF):

I en samtale med Idrætsliv nr. 2 fra i år siger hr. Stillinger:

»De borgerlige kræfter er ikke helt så elitefikserede som tidligere, samtidig med at det er gået op for folk, at SF er andet end Røde Stjerne.«

Hr. Stillinger nævner i samme interview, at der sker en tilnærmelse mellem partierne. Jeg vil gerne først sige, at den udtalelse egentlig glæder mig – uanset hvad vi så skal danse om juletræet for senere – for jeg tror ikke, at idrætten, og det ligegyldigt på hvilket niveau, har nogen som helst glæde af en politisk polarisering.

Jeg kan i øvrigt forsikre hr. Stillinger om, at Det Konservative Folkeparti altid har glædet sig over den samlede idræt. Af hr. Jimmy Stahrs tale skulle man tro, at vi bare sagde til idrætten: Nu må I klare alle tingene og også selv lave pengene, men baggrunden er jo trods alt den, at der også i dag går store midler til den folkelige idræt, og de fleste er kommet fra kommunerne. Jeg tror, man med nogenlunde sikkerhed kan sige, at konservative kommunalpolitikere også i praksis har vist, at de holder af denne idræt.

Jeg opfatter i øvrigt beslutningsforslag nr. B 83 – det burde vel egentlig have heddet B 93 – som et velgennearbejdet beslutningsforslag,

der faktisk peger på en lang række af de problemer, der findes inden for breddeidrætten. Det er selvfølgelig også et forslag bygget på SF's ideologi – det ville jo være underligt, hvis det ikke var tilfældet – men det kommer vi muligvis senere lidt ind på.

Inden for en ramme på 100 mio. kr. prioriterer partiet sine forslag, idet man vil – og jeg citerer igen – »støtte udviklingen af en kropskultur, som repræsenterer andre værdinormer og -sæt end dem, der i dag er dominerende.«

Man må spørge sig selv, når man læser dette, om den fødsel, som fru Ingerlise Koefoed omtalte i det førnævnte dobbeltinterview, har været så vellykket endda. Det er da rigtigt, at SF i sine forslag nævner idrætsforeningerne, men samtidig gør man uhyre meget ud af de såkaldt uorganiserede grupper; de skal bl.a. have penge til kurser, deres behov skal kortlægges, og meget andet. Jeg tror, det kan blive overordentlig farligt for de foreninger, vi har – foreninger, som jo ikke alene er idrætsforeninger, men som i masser af kommuner samtidig driver et bredt folkeligt arbejde lige fra donorkorps til byfester.

Man peger på lånbare – som det hedder på moderne dansk – rekvisitter. Det åbner for en udvikling, der er ganske vanskelig at standse igen.

SF har konkrete forslag om handicapidrætten, som det har været nævnt også tidligere i dag. Jeg ved – og det har vi bevist i praksis – at det er noget, hele Tinget har en levende interesse for.

Man nævner sammenstød mellem idræt og miljø. Jamen vi vil da alle sammen gerne nå dertil, at naturen kan blive brugt uden at blive misbrugt. Jeg synes også, at vi en gang imellem måske, for ikke at blive for hysteriske, skal huske på, at vi ikke har glæde af en natur, vi ikke kan bruge til noget; det skal vi ikke nedsætte udvalg for at finde ud af.

Selvfulgelig har vi også beskæftiget os med hverdagens problemer i foreningerne, selvfølgelig er vi også klar over, at der sker en ændring i det hidtidige billede, selvfølgelig – som ministeren har peget på det – må vi bevilge penge til visse forsøg; det er noget, vi ønsker at drøfte med de implicerede parter. Her kan jeg i øvrigt henvise til ministerens tale.

Et af de store ønsker er jo lokalelejen. Selvfølgelig har SF ret i, at det nuværende tilskud er